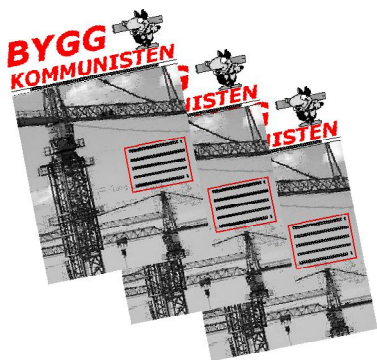

BYGG KOMMUNISTEN

Byggekommunisten utkommer med fyra nr per år. Håll dig uppdaterad om kommunisternas verksamhet inom byggnads, kontakta redaktionen så ser vi till så att broschyren alltid finns på din arbetsplats.
byggkommunisten@skp.se eller 0706-675852

RiktpunKt

Riktpunkt är Sveriges Kommunistiska Partis tidning och utkommer med 8 nummer per år. Tidningen ger raka och ärliga svar ur ett socialistiskt perspektiv. Här skriver både yrkesjournalister och arbetarkorrespondenter. Tidningen innehåller information som är obekvämt och förtigs av de borgerliga medierna i Sverige.

Ta en prenumeration – 200 kr år
eller beställ ett gratis prov ex.

Är du överens om de socialistiska målsättningarna och de krav Kommunisterna för fram?

Bli då medlem i Sveriges Kommunistiska Parti!

Har du frågor och funderingar? Tveka inte att ta kontakt!

08-7358640 skp@skp.se Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck

SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

BYGG KOMMUNISTEN

UTGIVEN AV FACKLIGT AKTIVA KOMMUNISTER INOM BYGGNADS NR. 3 2010

BYGG KOMMUNISTEN

Byggekommunisten utges av byggnadsarbetare som är medlemmar i Sveriges Kommunistiska Parti, där vi vill ge vår syn på vad som händer utifrån vår ideologi. Vi vänder oss främst till yrkeskamrater och folk som är verksamma inom byggsektorn.

Byggekommunisten tar ställning i den klasskonflikt som råder mellan de som äger produktionsmedel och de som lever av att sälja sin arbetskraft, vi står på det arbetande folkets sida.

Sveriges Kommunistiska Parti har sina rötter i -och är en del av den svenska arbetarklassen. Partiet bildades 1917 i kamp för fred och sociala framsteg, och för att förändra samhället i socialistisk riktning.

Sveriges Kommunistiska Parti har inga från arbetarklassen skilda intressen utan kämpar för att försvara de landvinningar som gjorts, men också för att utöka de genom kamp vinna rättigheterna, partiet försvarar arbetarklassens långsiktiga och kortsiktiga intressen.

Tycker du som vi är det naturligt att du organiserar dig i Sveriges Kommunistiska Parti, men partiet är ingen fackförening utan ett politiskt parti med politiska mål och visioner.

Vi ser det som naturligt att alla arbetande oavsett politisk uppfattning organiserar sig fackligt för att tillvarata sina ekonomiska och arbetsrättsliga intressen. Vi hoppas du får både nytta och nöje av vår broschyr.

Redaktionen.

Tänkvärt...

Motsättningarna i vår värld går inte mellan vit eller svart, islam eller kristendom, afrikaner eller européer, kvinna eller man, smal eller tjock.

Motsättningen går mellan den absoluta majoriteten som säljer sin arbetskraft som en vara, och som genom sitt arbete skapar våra samhälliga värden – och på andra sidan den krympande minoritet som lever på andras arbete genom att stjäla produkten av deras möda.

Denna motsättning är orsaken till världens sociala och ekonomiska kriser, som medför död, krig, svält och elände för flertalet av världens befolkning.

Det handlar om vem som skall kontrollera rikedomerna i vårt samhälle, vem som skall ha makten? Folket eller kapitalet?

Den kampen kan enbart vinnas genom organiserad klasskamp, ledd av arbetarklassen.

Det är vår plikt att ta ansvar för mänskligheten och vår världs framtid!

**Därför; bli medlem i det
kommunistiska partiet!**

...Fackföreningsrörelsen skälvde
av fasa vid blotta omnämnandet
av henne; Gollum-Maud !!!

Franska fackförbund lovar fortsatta protester

Trots massiv opposition från fackförbund och andra utomparlamentariska grupper godkände den franska senaten president Nicolas Sarkozys kontroversiella förslag om att höja pensionsåldern.

Den franska högerregeringen vill höja tidigast möjliga pensionsålder från 60 till 62 år, och full pension ska kunna nås först vid 67 i stället för dagens 65 år. Antalet år man måste ha arbetat för att få full pension, det som kallas intjänandeperioden, höjs också, från 41 till 41,5 år.

Det enda som nu återstår innan förslaget blir lag är en gemensam votering i parlamentets bägge kamrar, nationalförsamlingen och senaten. Förändringarna ska träda i kraft 2018.

Parallellt med den politiska processen fortsätter även protesterna att öka i intensitet. Miljoner fransmän gick den 19 oktober ut på gatorna för att protestera i 266 demonstrationer runt om i Frankrike.

– Missnöjet med Sarkozy gör fransmännen ursinniga, säger Thierry Desjardins, före detta chefredaktör på dagstidningen Le Figaro.

Hög arbetslöshet, låga löner, försämrad köpkraft, hundratusentals hemlösa och rasism mot romer har gjort att presidentens stöd sjunkit till under 30 procent bland väljarna.

– Det är den lägsta siffran en sittande fransk president någonsin haft i en opinionsundersökning, konstaterar Thierry Desjardins.

– De flesta fransmän har fått det sämre sedan Sarkozy kom till makten. Enbart de redan välbärgade njuter livets goda dagar. Men ett sådant samhälle kan inte håll i längden.

Nya generalstrejker och studentprotester har utlysts, och ska enligt planerna hållas även då pensionshöjningen röstats igenom. Nästan 75 procent av fransmännen stöder protesterna.

Iltskan över att kravallpolis brutit upp fackliga blockader vid landets oljeraffinaderier är stor.

– I dag attackerar de vår strejkrätt. När tänker de börja låsa in fackliga företrädare? säger Charles Foulard från centralorganisationen CGT till Reuters.

I Frankrike och en rad andra EU-länder tar fackföreningarna kamp mot den av EU påbjudna nedskärningspolitiken och försämringarna av de arbetandes ekonomiska och sociala villkor. I Sverige tiger fackföreningarna still. Hur länge?

Gösta Torstensson, redaktör för tidskriften "Kritisk EU Fakta"

Valet – en katastrof för det arbetande folket

Riksdagsvalet slutade i vad som måste betraktas som ett svidande nederlag för det arbetande folket. Valrörelsen var helt planlagd och genomförd enligt de riktlinjer som utarbetats av de borgerliga partierna i samarbete med Svenskt Näringsliv. Denna borgerliga enighet med dess enorma resurser kunde därför helt bestämma valrörelsens dagordning. Detta blev en möjlighet då valet stod mellan två block, alliansen och det rödgröna blocket. Det rödgröna blocket accepterade tyvärr den samlade borgerlighetens valagenda och accepterade därmed att diskutera de frågor som angavs och att inte diskutera de frågor som av den borgerliga samlade alliansen ansågs som olämpliga. Detta tragiska faktum blev för väljarna att ta ställning mellan två block som i alla väsentliga sammanhang stod för samma politik, med skillnad i kronor och ören för vissa skatte sänkningar respektive skattehöjningar. Två stora exempel på detta är debatten om skatten för pensionärer samt drivmedelsskatten.

Frågor som inte diskuterades var utrikespolitiken. Den misstänkte krigsförbrytaren och utrikesministern Carl Bildt deltog aldrig i en debatt om hans smutsiga roll i Lundin Oil eller det faktum att Nato numera övar krig på svenskt territorium.

Den rödgröna alliansen accepterade att valperiodens enorma nedmontering av det sociala skyddsnätet kom att handla om pengar. Man lyckades förminska A-kassans roll till att handla om att den rödgröna alliansen ville sänka avgifterna till A-kassan samt att höja den dagliga ersättningsnivån med 150 kronor. Detta skedde mot SAP:s och LO:s bättre vetande då båda dessa organisationer mycket väl vet att A-kassan i själva verket är garanten för att skydda kollektivavtalet och i sin förlängning en anständig arbetsmarknadspolitik fri från utslagning och lönedumpning.

Valresultatet blev därför inget för Byggnadsarbetarna att skryta om. Enligt opinionsinstitutet NOVUS röstade vi så här:

S 56%, V 7,6% och Sverigedemokraterna 9,7%.

Att nästan 10% av våra medlemmar valde att rösta på nyfascisterna i SD är ingenting annat än en stor skandal för hela Byggnadsarbetareförbundet och ett direkt resultat av förbundets avsaknad av en ideologiskt präglad verksamhet. Klassmotsättningarna har bytts ut mot ersättningsnivåer i avtal och goda försäkringsvillkor. Den politiken har nu nått vägs ände och måste ersättas av en klasinriktad politik som hämtar sin näring från Marx och Lenin. Gör man inte det, utan i stället diskuterar huruvida Mona Sahlin är bra eller ej har man tagit de första spadtagen i den grop som kommer att bli vår egen grav.

**Var med och skotta igen den gropen!
Bli medlem i Sveriges Kommunistiska Parti, SKP.**

NBTF aktualiserar frågan om asbest

I ett pressmeddelande berättar Nordiska Byggnads- och Träarbetarefederationen, NBTF, att de aktualiserar frågan om en bättre arbetsmiljö och i synnerhet frågan om asbest genom en aktionsdag som genomfördes onsdagen den 3 november. De fackliga organisationerna besökte många arbetsplatser i hela Norden.

Asbest är ett gammalt problem, redan i januari 1972 motionerade den dåvarande riksdagsledamoten för Vänsterpartiet Kommunisterna, John Takman*, om ett totalförbud för användning av asbest. Motionen behandlades i riksdagen den 12 december samma år.

Socialutskottets betänkande gick ut på att den skulle avslås. De fackliga organisationernas remissvar gick i praktiken på samma linje.

– Den hade varit på remiss hos såväl statliga organ som arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer, och ingen av dem hade velat ha något absolut förbud, sa socialdemokraten John Johnsson från socialutskottet.

Svenska Byggnadsarbetareförbundet hade velat ha totalt förbud, men sagt att om det ej anses möjligt skulle asbest åtminstone förbjudas i fri form och asbesthaltigt material underkastas en strängare lagstiftning. Ändå måste de ha reagerat när de läste i John Takmans motion att man faktiskt lyckats hitta ett ersättningsmaterial för asbest vid Huddinge sjukhus. Deras krav var som ett gläfsande från en kuvad hund som vet att

det ändå är husse som bestämmer. Byggnadsarbetareförbundet hade ju krävt ett förbud mot asbest i närmare tjugo år innan motionen väckts i riksdagen och borde ha intagit en annan position och inte medverkat till att få motionen avslagen.

Socialutskottet motiverade sitt avslagsyrkande för motionen med att det skulle bli för många dispenser om man förbjöd asbest, eftersom man inte funnit tillfredsställande ersättningsprodukter.

Vid rösträkningen röstade 278 riksdagsledamöter ja till socialutskottets hemställan att avslå motionen. Bara 19 röstade nej och 6 lade ner sina röster. Motionen blev alltså avslagen med stor majoritet. Beslutet fattades inte med arbetarnas och folkhälsans bästa för ögonen, utan som en eftergift åt kapitalet. Det dröjde ytterligare 20 år innan förbudet var ett faktum och ett onödigt lidande för de som tvingades arbeta med asbest. Och fortfarande finns det medlemsländer inom EU som tillåter asbest.

Fotnot: John Takman tillhörde den grupp av kommunister som 1977 lämnade "huvudkrymparligan" i VPK och anslöt sig till Arbetarpartiet Kommunisterna, som senare blev Sveriges Kommunistiska Parti.